

PATRIARHIA ROMÂNĂ

† DANIEL PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Un duhovnic al păcii în vremuri tulburi, Părintele Arhimandrit Arsenie Papacioc*

Cu tristețe, am aflat de trecerea din această lume a Părintelui Arhimandrit Arsenie Papacioc, unul din cei mai mari duhovnici ai poporului român.

Un simbol al monahismului românesc din a doua jumătate a veacului al XX-lea și începutul veacului al XXI-lea, Părintele Arsenie Papacioc a fost un mare sfătuitor prin viața lui pilduitoare și prin folositele cuvinte de învățătură rostite cu multă căldură și dragoste pentru numeroșii săi fii duhovnicești și pentru mulțimile de pelerini care-i treceau pragul chiliei pentru a primi binecuvântare. El era pentru toți o mărturie vie a prezenței și lucrării Duhului Sfânt în Biserica noastră dreptmăritoare.

Născut în ziua praznicului *Adormirii Maicii Domnului*, anul 1914, în satul Misleanu, comuna Perieți, județul Ialomița, Părintele Arsenie, cu numele de botez Anghel, a fost al șaptelea copil al înstăriților și milostivilor săi părinți Vasile și Stanca. A cinstit-o atât de mult pe ocrotitoarea nașterii sale în această lume, încât își va dedica toată viața slujirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și Bisericii Mântuitorului Iisus Hristos.

Simțind chemare pentru viața monahală, a ucenicit mai întâi la Mănăstirea Cozia, iar apoi a devenit monah la Mănăstirea Antim din București sub mantia părinților Petroniu Tănase, Benedict Ghiuș și Sofian

* Mesajul de condoleanțe al Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la slujba de înmormântare a Părintelui Arhimandrit Arsenie Papacioc, Mănăstirea „Sfânta Maria” – Techirghiol, joi 21 iulie 2011.

Boghiu. Și-a desăvârșit apoi formarea duhovnicească în Moldova, la Mănăstirile Sihăstria, Neamț și Slatina. În vremurile grele ale comunismului ateu, Părintele Arsenie a continuat *lucrarea în duh* a părintelui Cleopa Ilie de la Mănăstirea Slatina, fiind o adevărată *piatră vie* la *Academia duhovnicească*, care a ființat o vreme în ctitoria domnitorului Alexandru Lăpușneanu al Moldovei, împreună cu Ieroschimonahul Paisie Olaru, Ieromonahii Antonie Plămădeală, Andrei Scrima, Petroniu Tănase, Daniil Sandu Tudor și alții.

El a viețuit un timp în singurătatea munților Neamțului, însoțindu-l pe Arhimandritul Cleopa Ilie în anii grei de prigonire a monahismului românesc.

Părintele Arsenie a cunoscut amarul și încercările temnițelor comuniste unde a fost umilit și bătut pentru credința sa în Dumnezeu. Suferind pentru convingerile sale religioase, părintele și-a făcut din temniță o *fereastră către cer*, deoarece *credința și dragostea nu pot fi niciodată încarcerate între ziduri*. După eliberarea din închisoare, Părintele Arsenie a slujit ca preot misionar în Ardeal și în Arhiepiscopia Bucureștilor, la Cheia, Cernica și Căldărușani, iar din anul 1976 la Mănăstirea „*Sfânta Maria*” de la Techirghiol, Stavropighie patriarhală.

Părintele Arsenie a fost un bun orator și un iscusit mânuitor al cuvântului scris. Cărțile sale sunt pentru cititori *lumini și trepte către Înviere*, întrucât ele ne arată că veșnicia poate sta ascunsă și într-o clipă, așa după cum și-a intitulat una din cărțile sale („*Veșnicia ascunsă într-o clipă*” - 2004), clipa întâlnirii cu Dumnezeu, transfigurată într-o neconținută înaintare în lumina și iubirea Preasfintei Treimi.

Ca părinte duhovnicesc al multor slujitori ai Bisericii și al mulțimilor de credincioși, Arhimandritul Arsenie Papacioc era *un înțelept sfătuitor, echilibrat și milostiv*, care îndemna permanent credincioșii să cultive virtutea creștină cea mai mare: iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele. Părintele Arsenie era mai mult un vindecător de suflete rănite de păcate, decât un judecător al păcătoșilor. *Îmbina armonios bunătatea milostivă cu îndemnul la îndreptare duhovnicească. Era totdeauna un om al păcii și al bucuriei duhovnicești*. Fața sa plină de lumină, pace, bucurie și nădejde era mereu o icoană a prezenței harului sfințitor în viața și lucrarea sa duhovnicească.

Purta în suflet pacea și bucuria din Împărăția cerurilor pe care a căutat-o și binevestit-o în toată viața sa pe pământ.

Acolo, în Împărăția cerurilor, a plecat acum sufletul Părintelui Arhimandrit Arsenie Papacioc, încărcat de ani, virtuți și daruri duhovnicești pe care le-a cultivat prin multă rugăciune, răbdare și osteneală.

Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să așeze sufletul lui în ceata dreptilor și a sfinților Lui slujitori, iar obștii Mănăstirii „Sfânta Maria” – Techirghiol, tuturor ucenicilor lui îndoliați și tuturor celor care l-au cunoscut și iubit, le împărtășim cuvânt de mângâiere și binecuvântare întru nădejdea neclintită a Învierii, a luminii și păcii din Împărăția lui Dumnezeu.

Veșnica lui pomenire din neam în neam!

A handwritten signature in black ink, reading "Daniel" in a cursive script.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române